

valget indstillede denne Forandring. De findes i Rigsforsamlingens Tidende Pag. 1479 og lyde saaledes: „Udkastet er betegnet som et Udkast til en Grundlov for Kongeriget Danmark og Slesvig. Det er ingenlunde undgaaet Fleerhedens Opmærksomhed, at denne nye Benævnelse: Kongeriget „Danmark og Slesvig“ kan forsvares med meget gode Grunde. Flere af os have uavnlig fremhævet, hvor stærkt dette Navn afviste enhver Tale om Slesvigs Incorporation i Danmark. Det ligger imidlertid i Benævnelsens Nyhed, at den, som uvant, for Mange har noget Stodende, og der turde vel være dem, der i en Titel, som nævnte Slesvig særskilt, vilde savne Slesvigs gamle Benævnelse som Hertugdømme. En Fleerhed iblandt os har derfor forenet sig om Benævnelsen „Danmarks Rige“, der i Overensstemmelse med gammel Sprogbrug heelt vel kan vælges for at betegne Grundlovsområdet, nemlig det egentlige eller saakaldte Kongerige Danmark, det saakaldte Hertugdømme Slesvig, Island og Færøerne“ (Hør!).

Mod disse Ord af Udvalget blev ikke anført den flerneste Indvending i selve Rigsforsamlingen; der findes ikke en Tøddel, ikke et Ord, som svækker Betydningen af Udtrykket „Danmarks Rige“ og derfor have disse Ord „Danmarks Rige“ den samme Betydning, som om der stod „Kongeriget Danmark og Slesvig.“ At dette har været Meningen fremgaaer ogsaa af de flere dengang stillede Endringsforslag, og navnlig af et, jeg her skal nævne. En Minoritet havde nemlig foreslaaet en Paragraph saalydende: „Det danske Rige bestaar af Kongeriget Danmark, Hertugdømmet Slesvig, Island og Færøerne, hvilke Lande, under de med Hensyn til Slesvig og Islandtagne Forbehold, danne en under nærværende Grundlov forenet udelelig Stat. Forholdet imellem dette Rige og de med samme forbundne Hertugdømmer Holsteen og Lauenborg forbeholdes nærmere Ordning.“

Der var altsaa dengang aldeles intet

Spørgsmaal om at unddrage Slesvig fra Grundlovens Omraade, det er aldeles det samme, som om der stod Kongeriget Danmark og Slesvig. Men, naar dette forholder sig saaledes, og man skal have Banfælsighed ved med Grund at bestride dette, saa vil man indsee, at de af mig udhævede Ord have en vigtig Betydning i flere Henseender. Hvis nemlig disse Ord ikke stod i Grundloven, da vilde Danmarks Riges Grundlov umiddelbart have Gyldighed ogsaa for Hertugdømmet Slesvig, efterat være publiceret der paa sædvanlig Maade. Saa snart man havde haft Magten i Slesvig, havde det altsaa været Regjeringens aldeles ubestridelige Pligt øieblikkeligen at gøre Grundloven gjældende for Hertugdømmet Slesvig. Det er altsaa den første Virkning af disse Ord, at Grundloven ikke har faaet øieblikkelig Gyldighed for Hertugdømmet Slesvig, med andre Ord, at den retlige Gyldighed ikke øieblikkeligen er bleven en factisk Gyldighed, det er det Gne. Den anden Virkning er den, at denne Gyldighed ikke skulde fæe paa nogen umiddelbar Maade, men at der først skulde foregaae en særegen Ordning af Hertugdømmet Slesvigs Stilling. Altsaa dette Forbehold bevirkede to Ting; for det Første, at „Danmarks Riges“ Grundlov, som er det samme som „Danmark Slesvigs“ Grundlov, ikke øieblikkeligen skulde have Gyldighed for Slesvig, og ikke umiddelbart skulde have Gyldighed i Slesvig, men først skulde faae Gyldighed der efter Freden og efterat Slesvigs særegne Stilling var bleven ordnet. Man indseer saaledes, at disse Ord, uanset Alt, hvad der er foregaaet, have en særdeles stor Betydning, naar de opfattes saaledes, som jeg har tilladt mig at fremstille for Thinget. At denne min Opfattelse nu ogsaa stemmer idetmindste med Regjeringens tidligere Anskuelse, vil man blandt Andet see af et lille ret interessant Spørgsmaal, som opstod i Aaret 1850.